

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény

Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendő az előfizelési díjak nyilvánterék és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztős szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetéseket elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben Schalek H., Dukas M., Oppelk A.
«Általános Tudósító» hirdetési osz. tállya Budapest.

Nyilttér petitaora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hiv. közlönye

Korunk jelleme.

Korunkat az érzékiség, a gyönyörvágy korának mondják. Valjon csakugyan olyan ez a kor?

Nem tartozom én a régi idők és a mult évszázadok föltétlen dicsőítői közé; voltak azoknak, mint vannak a mi korunknak is, fény és árnyoldalai.

De azért jogosan megilleti a főttebbi elnevezés ezen kort is.

Nézzük csak meg közelebb. Valamely történelmi korszak jelleme eszmék által határozható meg, valamint a benne uralkodó nézetek és a benne érvényben levő elszokások által is.

Az eszméket megismerhetjük a tudomány, az irodalom és művészet termékei által; az elszokásokat pedig tanuljuk megismerni a mindennapi élet megfigyeléséből.

A tudományok királynője a bölcsészet. Mit tanít ez napjainkban erkölcsi tekintetben? Előmozdítja-e az érzékiséget?

Nézzük csak! Az érzéki vágyódást az ember jogának s becsület előnyének tekintik, kezdve Kant-tal a nagy bölcsészszel. Hegel azt tanította, hogy az ember az ő paradicsomi ártatlanságának állapotában nem élt szabadon, hanem eltompulva függőleg, mint egy állat; sőt alacsonyabban az állatnál. Csak mikor magától elvette a paradicsomot: akkor kezdett kiemelkedni alacsonyosságából.

Hegel-nek ezen tana joggal mondható az elerkölcstelenedés iskolájának.

A kisebb filozofusok egész serege azt hirdette a legujabb időkig: »Minden csak anyag, nincsen semmi érzékeken felül.« És ezen világnézet árusítói tanszékeken, hirdelőkben és korezmákban fennen hirdetik: az egyedüli, ami fontos az életben, ez az, hogy érzéki természetünk követelményeinek magunkat vessük alá.

És mit tanítanak némely modern esztetikusaink? Vannak olyanok, akik azt mondják, hogy a szépség nem tartozik figyelembe venni sem az illetet, sem a szemérmel, de még az erkölcsiséget sem.

Ugy hiszem, most már megérthetjük, hogy korunk ugynevezett képzelt vagy művelt emberei, miért nevezik butaságnak és ostobaságnak a lemondást, az erényt, sőt még a szemérmel is; miért hirdetik és dicsőítik mindenütt a »szabadmoral« evangéliumát s miért hagyják csak a butákra és képmutatókra az erényt és az erkölcsiséget

Hát miért? Azért, mert a mi korunk eszméinek képviselői a bölcsészek és költők minden hangemekben ünnepélyesen proklamálták az érzékiség uralmát.

És ezen szellem az egész ugynevezett szépirodalmon is átvonul. Ez nem hoz többé az embereknek tanulságot, gondolatokat és értelmet, hanem igenis meghozza azt, ami a korunk emberének hizeleg, képeket, ábrándokat, izgalmakat, szóval meghozza a gyönyörhajszt, az érzéki élvezetek vágyát.

Ez az ő jelleme!

Cselkó József.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügy-miniszter Vutsák György nagymartoni (Sopron megye) adólistát ugyancsak a nagymartoni adóhivatalhoz ellenőrré nevezte ki.

— **Esküvő.** Sray József drávavásárhelyi állami népiskolai tanító folyó hó 10-én tartotta esküvőjét Grész Valéria drávavásárhelyi tanítóval Drávavásárhelyen. Az egyházi esketést Filipics Lajos drávavásárhelyi plébános végezte. Násznapok voltak: a menyasszony részéről Grész Alajos perlaki ügyvéd s a vőlegény részéről Kristofics Károly Csáktornyáról.

— **Tanítválasztás.** A dráskoveci üresedésben levő népiskolához Horváth János tanítót választották meg tanítónak.

— **Miniszteri elismerés.** Iványi Andor alsólendvai áll. polg. isk. tanár 43 évi fáradtságos, nehéz tanítói munkálkodás után nyugalmába ment, mely alkalmából a vall. és közoktatásügyi miniszter a »becsületet szeszias munkáért« elismerését fejezte ki.

— **Kitüntetés.** Csárics Sándor végfalvai (Stridó mellett) földbirtokost a f. hó 9-től 17-ig Budapesten az Országos magyar kertészeti egyesület által a székesfővárosi Vigadóban rendezett országos gyümölcskiállításon állami ezüstéremmel tüntették ki. Csárics ur 71 különféle alma lappal vett részt a kiállításon, melyek nemes minőségéért az épen olt időző József főherceg, továbbá Darányi Ignác volt- és Tallián Béla jelenlegi földmívelésügyi miniszterek szóban is

TÁRCZA.

Lujza.

— Az életből. —

Irta: Lázár Gyula.

A p...i temetőben egy hófehér márvány-emléken aranyvesséssel a név olvasható: Lujza. A mélyre metszett betűk alatt fehér galamb áll, félig nyitott szájában kettőtört liliomot tart. . . .
Rövid felírás — hosszú történet. . . .

Tizenkét éves gyerek voltam, mikor nagybátyámhoz kerültem és pedig hosszabb időre. Sose szerettem, ha bátyám kocsjai gurult be hozzánk a puszta; erőteljesen dörmögő hangjától reszkettem, meg azután szigorú tekintetével olyan erősen tudott sújtani.

Természetes tehát, hogy nem tapsoltam ama hírnek, mely a kedves pusztáról való távozásomat jelentette.

Csak hogy nem nekem adták a döntő szót, nagybátyám volt az, aki egyre azt hajtogatta, hogy ideje már okos dologra fogni a gyereket.

Igy juttattam pusztáról városba, hol boldog, vagy boldogtalan jövőm alapjait kelle leraknom.

Kezdtém megszokni a városi zajt és feledni a pusztai vad életet. Csak az nem volt kedvem szerint, hogy bátyám kisért elzártságos társaimtól. Anyám mondta, mikor eljöttem a családi

körből, hogy jó társaimat úgy becsüljem, mintha testvéreim volnának s én úgy gondoltam, hogy anyám szavát meg kell fogadnom.

A magános otthon hidegnek tetszett, de nem sokáig; a Gondviselés örömlakká változtatta — egy időre.

Egyik este bátyám sürgőnyt kapott Németország egy kis falujából. Néhány pillanattal átfutotta a sorokat, azután újra kezdte.

Talán ötször is elolvasta egymásután, arca minden olvasás után sötétebb, komorabb lett; majd erős zokogásba tört ki s jajveszékelt, mint a kárvalott ember. . . .

Mindig azt hittem, hogy nagybátyámnak ércből van a szive, hogy könnyei jégge fagytak s ime most sír mint a gyermek.

Kíváncsi voltam a sürgőny tartalmára s mig bácsim az arcát kezébe temetve sirt: átrohantam a sorokon, kezdtem érteni bátyám ölmes bánatát.

Egyetlen Barátom!

Megválhatok végre földi kinaimtól. Ronesolt tudóm immár egészen elhagyott.

Lelkem nyugodtan szállna a legnagyobb ur elé, mert tisztának tudom magam azon rágalmakkal szemben, melyek drága hazám földjéről ellenállhatatlanul idegenbe üttek; de visszatart a sir szélétől kedves gyermekem, Lujzikám, ki itt ül egy kopott asztalkánál s ideges zokogás között írja heyyetnem eme sürgőny sorokat. Istenen kívül senki sem pártfogolja szegényt, mert nem ismernek bennünket. Egyetlen szívet ismerek csak, ki

tisztelt, szeretett minden ideig, ki elég bátor volt szembezállani érettem a keztys tömeggel, mert hitte, hogy igaz ügyet védi s ez az ember te vagy. Reád bízom Lujzikámat, szeresd, mintha a tied volna.

Neveld angyallá, megáld érte az Isten. Jöjj és vedd magadhoz. Aurél.

Ez volt a távirat tartalma, előttem még elég homályos; csak annyit értem meg, hogy bácsim legjobb barátja élethalállal vivődik makacs tüdőbaja miatt, hogy ez embert a sors nyomorult helyzetbe sodorta, de felejt minden mult kint, ha szíve bálványát a kis caacska Lujzikát biztos szárnyak közé teheti.

Másnap nagybátyám megcsókolta homlokomat s azt kérdezte tőlem: Hozzak neked játszótársul egy kis angyalt?

Az a szigorú tekintet mintha szelidebb lett volna most, mint máskor.

Igen; feleltem bátran, s ő az állomáshoz hajtattott, engem pedig öreg cselédje, a jó beszédű Julis asszony gondjaira bízott. Minden kocször-gésre kiszaladtam az ajtóba, azt gondoltam, hogy bátyám jó a kis angyallal.

Negyed napra megérkeztek. Milyen szép volt az a kis árva; dus hajzata lágyan pihent meg rózsás nyakán, nagy barna szemei közé kacéran ékelődött az egyenes metszésű orr; bal szemé föltött volt egy kis kerek lencse, mely kedves ellentéte volt a fehér homlokörnek, melyen nyugodott.

Nagybátyám kézen fogta a fekete ruhás leánykát s egyenesen hozzám vezetete.

kifejezték elismerésüket. Öszintén üdvözöljük Csárics urat ezen kitüntetés alkalmából és örvendünk, hogy muraközi termény ért el ilyen sikert.

— **Grészló János** pestmegyei segédtanfelügyelőt a vallás- és köz-^{oktatásügyi} miniszter Kecskemétre helyezte át és az ottani tanfelügyelői kirendeltség vezetésével megbízta.

— **Bárdi György** dr. sümegi kir. közjegyzőt az igazságügyminiszter Kaposvárra helyezte át.

— **Tanítói kinevezések.** A magy. kir. államasvutak igazgatósága Módy József alsó-domborui községi elemi tanítót a brodi, Tóthmárton Imre okl. tanítót a zimonyi máv. iskolához kinevezte. Grész Gabriella okl. tanítónő Hertkovecra, Grész Stefánia okl. tanítónő pedig Nikincére nevezettek ki tanítónőkké.

— **A Nase Praviczeről.** A következő sorok közlésére kérték fel lapunkat: A »Muraköz«[»] tekintetes Szerkesztőségének. »Nase pravice«[»] varazsdi lapnak f. évi június 23-án és f. évi aug. 25-én kelt számaiban reám vonatkozó s a napokban vett tudósítását megköszönvén; engedje meg, hogy a »Medjurski horvát«[»]-nak válaszoljak; és ezzel válaszoljak »Muraköz«[»] f. évi szept. 4-iki számára is. A »Nase pravice«[»] mindkét tudósítása nem igaz, mert nem felel meg a valóságnak. Folyó évi május havi zalamegyei állandó választmányi ülésében tárgyalattott a többi közt »Muraköz«[»] elcsatolása a zágrábi érsekségtől. A tárgyalás folytán felszóltat dr. Haudek Ágoston megyei bizottsági tag, érvelve, hogy Muraköz elcsatolását nem tartja most — a nemzeti mozzalmak miatt — »időszerűnek.«[»] Ugyan ezt állítottam én is, egyben felkértem Zalamegyét arra, hogy állítson egy tanút is, ki igazolhatná azon körülményt, hogy a zágrábi főhatóság akadályozná a magyarosítást muraközben? Továbbá hivatkoztam a muraközi felekezeti tanító urakra, kik a magyarosítás terén ép úgy működnek, mint az állami tanító urak s hogy a felekezeti tanítók okmányaikat a magyarországi képezdékben nyerték. Tüskesztygyörgyön, 1904. évi okt. hó 12-én. Peczek György, ez. kanonok h. esperes, plebános egyh. k. tanfelügyelő

— **A csáktornyai megyebizottsági választó kerületben** a folyó év végével megüresedő törvényhatósági tagválasztás folyó hó 20-án lesz. A választás reggel 9 órakor kezdődik Csáktornya nagyközségházánál. Megválasztandók azok, kik az országgyűlési képviselő választásra jogosultaknak a f. évre érvényes állandó névjegyzékbe felvételtek és a ki a törvényhatóság területén legalább 2 év óta lakik s itt adót fizet, magyar állampolgár, 24-ik évét betöltötte, gondnokság alatt nem áll, írni olvasni tud, csőd alatt nem áll, büntett miatt vád alá helyezve, vagy elítélve nem volt. A szavazás szavazólapok által történik.

— **Elkobzott röpirat.** A Varazsdon Platzer István könyvnyomdájában készült »Put k. slobodi i sreči Razgovor sa medjurmurkim Hrvatinu«[»] (Ut a szabadsághoz és a szerencséhez. Beszélgetés a muraközi horvátokkal) című 83 lapoldalra terjedő nyomtatványának bárhol található összes példányának az elkobzását a nagykanizsai törvényszék vizsgáló bírója elrendelte.

— **Az árvíz.** Ay ország minden részéből érkeznek hírek a mult heteki tartós esőzések következtében beállott áradásokról és árvizekről. Csáktornyan a Ternava csinált egy kis riadalmat a hét közepén, de hála az égnek, hamar lefolyt a víz, nagyobb veszedelem nélkül, mindössze a vasutára vezető hosszú uttest összerongált külseje emlékeztet az árvízre. Megáradt a Mura is. Szerdan már jelentették Regedéből, hogy 3 és fél méterrel áradt egy nap alatt és Steierországban sok helyről elvitte a malmokot. Muraszerdahelyen az épülő félben levő vashíd alapozási munkálataiban tett nagy kárt. Alsó-Muraközben Kotor mellett pedig péntekre virradóra kilépett a medréből s végveszéllyel fenyegette Kotor és Alsó-mihályfalva községeket. A veszedelem pénteken délelőtt már oly nagy volt a két községben, hogy a vasuti töltést kellett elvágni, hogy a víz szétterülhessen. E miatt péntek délőta a vonatok Budapestre csak Murakereszturig, Prágerhof felől pedig Murakirályig közlekedhetnek. A M. Á. V. értesítése szerint a varasd-golubovecki és a zágráb-csáktornyai helyiérdekű vasutakon a napok óta tartó esőzések folytán keletkezett árvíz a pályatestet több helyen megrongálta, minek következtében a személy- és podgyászforgalom a varasd-golubovecki és zágráb-novimarofoi vonalokon csak átszállítással, illetőleg áthordással tart-ható fenn, a novimarofo-vasaróti részen pedig teljesen szünetel. Utóbbi vonalrészen a személyforgalomnak átszállítással való felvétele mintegy 4, az összes akadályok elhárítása körülbelül 8 nap mulva várható.

— **Megebizottsági tagválasztás.** Zala-vármegye törvényhatóságának f. év szept. 12-én tartott rendes közgyűlése a törvényhatósági bizottság választott tagjai sorából a f. év végén történő kilépés vagy halálozás által megüresedett tagsági helyeknek választás utján leendő betöltésére határnapul f. hó 20. vagy 29-ik napját tűzte ki. A csáktornyai járás területén eszközendő választások elnökeiül, illetőleg helyettes elnökeiül a következő bizottsági tagokat küldte ki a vármegyei közgyűlés: A stridói kerületbe Tóth István elnök, Wollák Rezső h. elnök; a muraszerdahelyibe Sztágyi Gyula elnök, Langer Makar h. elnök; a csáktornyaiban Tóth István elnök. Prusátz Alajos h. elnök; a drávavásárhelyiben Ziegler Kálmán elnök, Kornfeind Nándor h. elnök; a bottornyaiban Zakál Henrik elnök, Muray Robert h. elnök. A perlaki járás területén: a perlakiban Sipos Károly elnök, Verly Ernő h. elnök; a hodosániban Tivadar Ferencz elnök, Kisfaludy Gyula h. elnök; a muravidiben Kovács Gyula elnök, Babics Gábor h. elnök; a katoriban Hirschler Mksa elnök. Kele György h. elnök; a domboruiban Böhm Sidney elnök, Mihácz János h. elnök.

— **A szükség.** Vágner György zalaegerszegi lakos, kőmíves segéd jelenleg Csáktornyan dolgozik és Bórhóc Mihály kőmíves segéddel lakott együtt. Az egyik éjjel, midőn Vágner aludt: lársa kilopta nagragja zsebéből csekély 4 korona 40 filléryi pénzkészletét, mert állítása szerint »már hetek óta kenyeret is alig-alig evett, erre sem volt pénze«[»] s azért lopta el a lársa pénzét, hogy egyszer jól lakjon belőle.

— **Kutatási munkálatok a Dráva mentén.** Már hetek óta tartózkodnak Légradon angol mérnökök, kik egy nagy lársaság megbízásából szemet kutatnak s aranyosás-sal experimentálnak. Az aranyosás joga egy régi privilegium alapján a légrádiakat

— Nézd Lujzikám, ez lesz testvéred; egymásra néztünk, de nem szólított semmit. — No, esőlköjtek meg egymást! — biztalt bácsim, mindkettőnkre rámosolyogva. S mi szó nélkül megcsókoltuk egymást. Ezidőtől nem vágytam társak után, elégnék találtam Lujza társaságát. Ugy összeszoktunk, mintha egy anya táplált volna bennünket. Együtt jártunk tavasszal a tarka szőnyegű mezőkre; Lujza nefelettest szokott tépni a patak melől számomra, én meg vadszegfűt szedtem neki. Elátogattunk a hóvirágos hegytetőkre s együtt örültünk a természet változatos színeinek. Évről-évre szebb lett Lujza és kedvesebb. Aki ismerté, báványozta a füge leányt. Bár ne szerették volna annyira! Ezt a nagy szeretetet sokan megirigyelték s az irigység rágalmat szórt a szép leányra. Tizenégy éves volt csak s már érezte a gonosz nyelvek mérgét. Senkit sem bántott, mert galambszívű volt s ép ezért bántalmazták; a rosszak üldözték, mert ő jó volt, a rutak kisebbítették mert ő szép volt. Nem ismerték, váratlanul jött a városba s ez nagyon elég volt egyeseknek, hogy mesét kóhojanak róla. . . . Agrólszakadt. . . . Agrólszakadt. . . . suttogták a piszkos ajkak. . . . Adáz hazugság volt minden szavuk. Nagybátyámtól hallottam, mikor már komoly ifjú lettem, hogy Lujzika szülői egykoron az intelligens családok elsők között szerepeltek.

Anyját közönségesen »szép asszony«[»]-nak hívták; apjának előkelő hivatala volt s rajongva szerette magát. A nő nem szerette férjét; ok azt adta, hogy a férj örülten keresi a fiatal asszonyok kegyét. Mindig több panasz hangzott a »szép asszony«[»] ajkairól. Tiszteletli hittek neki, sajnálták s a férjjel éreztették megvetésüket. . . . Váloper lett a vége. Az asszony hűtlennek állította férjét. A közvélemény a nőnek adott igazat, mert kitűnően játszotta szerepét. A férjét egykori »kedves«[»] barátai kigolyózták a társaságokból s kiűldözték a hazából. Lujzika két éves volt, mikor a válás megtörtént. Atyja szívére szorította a gagyogó gyereket s magának követelte. Az anya szó nélkül hagyta a kis leányt apjánál, hiszen így könnyebben számíthatott arra a báróra, aki titokban legserényebb üldözője volt férjének. A sorsüldözött férfiú szétépett szívén bodros haju Lujzikájával menekült az élet furiai elől s idegek között ette nagyon is keserű kenyerét; az az asszony pedig egy év múltán a báró felesége lett. Hat év után a férj fölött »De profundis«[»]-t énekeltek — a báróné illatos termeiben meggyorsított zene mellett bódító táncot lejt a mámoros uri tömeg. . . . Lujzika, kerülte mások tekintetét, még szobáját sem akarta elhagyni; elhanyagolta kedvenc

virágait; a husos levelű sárga rózsákat, meg a fagyos kaméliákat. Mikor még nem bántotta senki, mindennap ott járkált a virágágyak között, egyik rózsabokortól a másikhoz szökdecselelt, illesztgetve az összefonódott ágakat. Mióta a könyörtelenül irigy lelek bántó gunyját megízlelte: buvik a szemek elől, mintha bűnös, mintha gonosztevő volna. Ha betéved is néha az illatos kerti utakra, félrehozódik a zölddel sűrűen párnázott vaskerítés mellé, teletépi kékvirágos kötenyét örökzölddel, összekavarva lehullott rózsalevelekkel, beletemeti puha kezét a rokokó virágélvélmazba, s míg tágra nyílt szeméi bámulva pihennek meg valamu értéktelen tárgyon: apró munkával ide s tova szórja köténye tartalmát. Néha még dal is hangzik ajkairól, méla, bánatosan panaszos dal. . . . Nagypénteken messa holló a fiát. . . . Az ilyen dal nem enyhít, inkább sebez, elősegíti a betegséget. . . . Talán így is azért danolt. . . . Vigasztalni akartam; nem lehetett; ő nem akart, mert nem tudott vigasztalódni. Az a furcsa szó: agrólszakadt, nagyon érzékeny helyen érintette. Megtudta 17 éves korában azt is, hogy él az édes anyja, amit atyja szavai szerint holtnak vélt. Atyja ugy akarta, hogy Lujza ne tudja meg soha a családi vizslyát, de végre is kicsalta bántóamtól a valóságot. — Agrólszakadt vagyok én, kedves bácsikám? — kérde egyik ebéd után iszonyu szenvedő arccal.

illeti Légrádlól egészen Pellaugig, de eddig nem sok használt vették neki. Ugy halljuk, hogy egy angol társaság bérbe akarja venni az aranyosmász jogát, mely a kutatások eredménye szerint igen szép jövedelemmel kecsegtet.

— **Takonykór a szomszédban.** A szomszédos Steierország luttenbergi kerületében Wellachnetzen és Legerefen községekben a takonykór erősen uralkodik a lovak között, miért is eme községekben a lovak istállóba bekötése, valamint innen lovaknak Magyarország területére való szállítása tilos.

— **A hűségese szolgál.** Mikács János szolgáltegy felsőpusztafán Belovics Lukácsnál szolgált s jól is érezte volna magát a szolgálathoz, ha néha-néha egy kis pénze is lett volna mulatozásra. Mivel pénze nem volt, a mulatozása vágya pedig nagyon ösztökélte, legkönnyebben úgy gondolta pénzhez jutni, hogy gazdája távollétében feltörte ennek a ládáját s kivett onnan 50 korona készpénzt s egyéb apróságokat. Mire a gazdája észrevette a pénz eltűnését és feljelentése alapján a csendőrség kinyomozta a tolvajt a szolgáltegy személyében, az 50 koronából már csak 16 korona volt meg, a többit főlemészttette a koresma.

— **Honvédségi ellenőrzési szemlék.** A csáktornyai járás területén tartandó honvédtartalékosok és póttartalékosok ellenőrzési szemléje Csáktornyán, a Zrinyi szálloda nagytermében holnap, azaz 1. hó 17-én kezdődnek. 17-én lesz a csáktornyai, csáktornyai-vidéki és heliczai, 18-án a bottornyai, murasiklósi és muraszterdahelyi, 19-én a muraszterdahelyi, viziszentgyörgyi és stridói 20-án a felsőmihályfalvai, drávaszárhegyi és drávaszanyi jegyzőségek területein tartandó ellenőrzési szemlék megjelenésre kötelezetteknek. Ez alkalomból Csáktornya nagyközség eljárásága felszólítja Csáktornya területén tartózkodó kötelezetteknek, hogy a szemlék pontosan jelenjenek meg.

— **Szőlőoltványok és gyümölcsfacsemeték eladása.** Elközeledvén az őszi ültetés ideje, szőlőbirtokos olvasóinknak, kik filoxera pusztította területeiket gyökeres fás oltványokkal rekonstruálni óhajtnak, figyelmébe ajánljuk Békéfi Elek népiszkolai igazgató tanító és járási faiskola-kezelője ama-

rikai szőlőoltvány-telepét Zalakoppányban, mint teljesen megbízható és olcsó, megyénkbeli bevásárlási forrást. Ott fajtiszta riparia portalisz alanyon angol nyelvű párosítással következő fajok vannak az idén beajtvva és rendelkezhetőek meg: olasz rizling, piros és fehér csaszla, zöld szilváni, oporító, nagybürgundi, muscát passattitti, muscát ottonel, rakszölő; kövi dinka, budai zöld, ezerjő, szlankamenka, mézes fehér, fekete hárs, fehér hárslevelű, nemes kadarka, karbonett, szagos sár fehér, maovlequangevina, fekete muskotály, muscát alexandriai. Ezer éves Magyarország Emléke: 1. osztályú szokvány minőségűnek ára: ezenként 85 frt (170 korona) II-od osztályú 35 frt (70 korona). Ugyanott minden nemű gyümölcsfa oltványok és díofa csemeték is kaphatók.

— **Eljegyzés.** Özv. Ebeuspanger Róza urhölgyet Tounjából 1. hó 10-én eljegyezte Szántó Lipót, a helybeli Heinrich Miksa czég alkalmazója.

— **Köszönetnyilvánítás.** Festetich Jenő gróf ur ö mltósága kegyeskedett a »Csáktornyai Kisdudovó Egyesület« javára 100 koronát adományozni. Midőn ezen összeg felvételét ez utón is nyugtázom, egyszersmind a nagylelkű adakozónak az egyesület nevében hálaltel köszönetemet nyilvánítom. Csáktornyán, 1904. okt. 12. A l s z e g h y A l a j o s, elnök.

— **A gavallér betörő.** Méri Ignác keszthelyi könyvkereskedő üzletét a múlt hét egyik estélyen zár óra után kirabolták. A rabló a raklár udvar felől ablakán keresztül hatolt az üzletbe és feltörve a pénzes fiókot, elvitte a fiókban volt mintegy 600 kor. készpénzt és osztálysorsjegyeket. A tulajdonos még azon este észrevette a rablást s a csendőri segítségével épen a rabló keresésére indult, mikor egy alak közledezt feljűk az üzlet közelében s midőn a csendőroket meglátta, egy ládat dobott el és futásnak eredt. A csendőroket utána s bár elfűt a csendőroket elöl, később mégis sikerűlt kinyomozni kiletét. Az eldobott ládikában az elfogott vallomása szerint ezeket épen vissza akarta vinni, mert ezekkel nem akarta megkárosítani Merőt.

— **Új gazdasági tudósító** a perlaki járásban. A m. kir. földművelésügyi miniszter Nagy Elemer turescsói grófi ispán a perlaki járás területére a gazdasági tudósító teendőket végzésével bizott meg.

— **Gyilkosság a legelőn.** Kegyetlen gyilkosság történt e héten. 11-én délután 5 óra tájban a drávaszentiváni legelő Podbreszt felőli részén. Balog József 68 éves podbreszti grófi majorba tartozó juhászt három drávaszentiváni suhancz kövekkel agyonverte. A meggyilkolt koponyája a tarkó részen teljesen szét volt rovasolva. Hogy mi volt a gyilkosság közvetlen oka, még eddig nem tudni, most folyik a vizsgálat. Az öreg juhász birkákat őrzött a legelőn, a három suhancz pedig lovakat legeltetett. Valószínűleg a suhanczok grófi területre akarták a lovakat hajtani, mely ellen az öreg tiltakozott s ekkor verték el úgy, hogy a lelkét is kiverték a szegény emberből. Este a birkák maguk mentek vissza a majorba, ez felűnt a majorbelieknek és rosszat gyanítva az elmaradt juhász keresésére indultak. Meg is találták még az nap ott kűn a mezőn, ahol agyonverték. A gyilkosok maguk jelentkeztek a bíróságnál.

— **A letenyei róm. káth. tanítóképző** jolyó hó 26-án d. e. 10 órakor tartja őszi közgyűlését Letenyén.

— **Vadállat anya.** Huszti Teréz alsólendvagegyi lakos múlt hó 28-án egy csecsemőnek adott életet, kit azután másnap kendőbe takarva élve elásott a szőlők között. A szerencsétlen újszülött már nyolcz napig volt föld alatt, mikor a kegyetlen anyát egy följelentés alapján a csendőrség letartóztatla. Az anya töredelmesen beismerte bűnét és nyomorúságával védekezik. Az orvosi bonczolás adatai szerint az elemészttelt újszülött teljesen egészséges ép gyermek volt.

— **Betörés fényes nappal.** Benkics István csavargó lakatossegéd is megjelent a csáktornyai okt. 13-iki országos vásáron, hogy itt a zavarosban halásszon. Ugy látszik megleste, hogy mikor mennek el hazulról, Dvorscsak Imre perlaki utczai lakos ház-népei és mikor a lakás teljesen üres volt, az egyik ablakot kiemelte s azon a konyhába, onnan pedig a szobába hatolt álkulcs segítségével. A szobában levő ládat szintén álkulcs segítségével feltörte és a ládában talált készpénzt más holmikkal együtt magához vette s mint aki jól végezte dolgát, szépen elhagyni készűlt a ház tájékat. A tolvajnak szerencsétlenségére Dvorscsakné épen haza tért ekkor s megismerte az udvaron kifelé haladó embernél egyik ruhadarabját s kiabálására a szomszédban dolgozó kőművesegedek elfogták a tolvajt s átadták a csendőrségnek. A tolvaj különben 1899-ben már két évi börtönre volt ítélve szintén lopásért.

— **Vásár.** A 4-én elmaradt perlaki országos vásár 1. hó 20-án tartatik meg.

— **A végnélküli végeladás.** Az ipartörvény 52. §-a alapján nyert végeladási engedély visszavonható és a végeladási engedélynek nemcsak az üzletben levő, hanem újonnan beszerzett áruknak tömeges módon árusítására való felhasználása kihágást képez. Így határozott a kereskedelmi miniszter 1904. évi 35.752. sz. elvi határozatával.

— **Honi ipar.** Hochstädter Mór keszthelyi női divatáru kereskedő lapunk mai számában közzétett hírdetésére felhívjuk b. olvasóink figyelmét, annál is inkább, mivel biztos tudomásunk van arról, hogy kitűnő ruhaanyagait egy hazai előkező gyárból szerzi be.

— **Fogfájást és szájból azonnal megszűntet** a »Plombus« amerikai öntömbázó szer. Bővelbet a lapunk mai számában közzétett hírdetésben.

Nyilttér.*)

Nyilatkozat

1904. október 13-án Hessel Jakab ur meg-sértette anyámat, mire én ezért elégtételt kértem. Eljárásom eredményét az alant foglaltakban teszem nyilvánossá:

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Csáktornyán, 1904. évi október hó 14. napján, a Klein Zsigmond és Hessel Jakab urak között fölmerűlt lovasias ügyben.

Alőlirottak, mint Klein Zsigmond joghallgató ur megbízottjai, ma reggel 3/4 8 órakor Hessel Jakab urnál, ennek üzleti iroda helyiségében megjelenvén, felszólítottuk őt, hogy azért a sértésért, melyet megbízóink édes anyja ellenében elkövetett, Klein Zsigmond urnak elégtételt szolgáltatasson. Hessel Jakab ur fölhívásunk után nyomban kijelentette, miszerint a sértést a maga részéről őszintén sajnálja, sértő szándéka nem volt, s ha özv. Klein Vilmosné urnó, illetőleg közvetve Klein Zsigmond ur, magukat sértve érzik, tőlük ünnepelesen bocsánatot kér.

Ennélfogva mi a szobán forgó ügyet a lovasiasság követelményei szerint elintéztünk tekintjük. Kmf.

László Béla s. k.
Grész Gyula s. k.

Klein Zsigmond

*E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

— Nem vagy az édesem, ezt csak a gonoszok mondják.

— Igaz az, hogy szülőanyám meghalt, mikor még kicsiny féreg voltam?

— Ugy van gyermekem.

— Azt is hallottam már, hogy anyám öl. Ne titkolja édes anygálom, bécákám, mondja el, amit tud szüleimről, legalább meg tudom, hogy nem vagyok olyan — olyan ágrózsakakt!

Bátyám engedett a kínos kérésnek, azt vélte, hogy így feledtetni tudja a szép árvával a világ gunyját.

Csalódott. Megtudta a leány, hogy van anyja, aki vele nem törődik.

Egy új fájdalomforrás a régi-k mellé . . . Nem tenger a szív, hogy mindent a mélyébe rejtsen, megteik akár örömmel, akár örömmel.

Lujzikát, az aranyos gyermeket elfonnyasztotta kedélybetegsége; egyszerre hát el a husos levelű rózsákkal, meg a fagyos kaméliákkal . . . Eltemették. Akik szerették, teleshörték sírját virággal. Irigyei elhallgattak s talán meg is nyugodtak.

Bátyám emléket állítottatott neki s csak ezt vésette rá: Lujza! Így szőlította, míg őt; a halál után is csak ezt az őt kedves betűt akarta látni. . .

Én e néven kívül még ott látom azt is, hogy: »A rágalom biztosabban öl a méregnél.« . .

Sve pošiljke se tičuó zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jožefa** urednika Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Sluzbeni glasnik: «Csáktornyai takarékpénztár» «Muraközi takarékpénztár» «Csáktornya Vidéki takarékpénztár» i t. d.

Gusenice.

Da je sadovno drévo samo tak vredno nekaj, ako sada donese, to je naravski. A naproti, ako hoćemo, da sadovno drévo sada donese, gojiti na brigi imati je potrebno. To oni znaju najbolje, koji svako ljeto po 120—150 frti znaju dobiti za sad od trgovcov.

Gojenje i to zahtéva, da drevje od smrada čisto držimo. Takov smrad su kukci vuši, gusenice i t. d.

Samo gledite onu jabuku, koja je puna krvne vuši, jeli bude ona rodila. Ili pazite, samo, jeli bude iz onoga cveta gda sad, kojega su guseca zgrizle!

Gusenice! Od ovih hoćem sada pisati. Niti nē tuliko od njih kak od onoga kvara, kojega one dēlaju.

Taki na protuletje, kak sunce malo bolje počme sijati, a na drévu bubki zeleniti, već se gusenice na množinu nakoliju. Po tri četiri, negdi i više se prilēpiju na jeden — jeden bubek i počeuju ga griziti.

Kaj mislite, jeli to hasni onomu bubku? Nehasni. Segurno, da nehasni.

Sada gusenica raste. Med tem i bubek kojega nisu tak na nikaj dele gusenice, počne tirati, pak ili listje pokaže, ili cvēta. Sigurno kak gusenica raste, tak njoj je i više treba. Jer pak njih ga na drévu vno-go, njim je takaj vno-go listja treba. Poćneju dakle one prve liste jesti, zgrizeju je sve. One prve liste, na koje je drevi najvećka potreboća. Jer kak je drevi potrebuo korenje, tak je i potrebno listje. Vidimo vu zimi ne živi drévo, jer neima listje. A prvo listje pak je osobito potrebno drevju.

Ali ne samo listje, nego i cvēta pojeju gusenice. Ono kaj bi doneslo sada kaj je tak malim, kak velikim veselje, ono nam gusenice pojeju!

Rećimo samo, da jedna gusenica ćez 14 dni svaki dan jeden komad cvēta pojede. Ako ga jih na onim drevu 100 gusenica (tuliko je i na jedni kiti je,) onda ovih sto gusenica ćez 14 dni pojede 1400 komadov cvēta, iz ćesa bi potlam ravno tuliko sada bilo.

Ali ne samo to, da nam sada pojeju, nego i drévo na gingavo deneju. Vnogokrat ga tak na nikaj spraviju. Da se i posuši.

Ali to je ne sve, kaj bi mogel povedati od velike škodljivosti gusenica. Pak je i to dosta, da je netrpimo, nego prije još kak bi na svēt došle, je zfondamo.

Nebudimo nemarni vu tēm.

Sada prama protuletju, kada još tuliko posta neimamo vuni, sada je sa igraćom moremo doli obrati. Vezda su još vu pušli. još se nisu skotile. Kada su već žive, onda je već teži.

Vu tem poslu su nam na veliki hasen i male ptićice. Osobito senice. Samo gledite na vrtu, kak vam iz svakoga pušla pobiraju jejci . . .

Pa i on isti vrabec, na kojega smo tak hudi i on nam, je na pomoć. Jer svoje mlade vrabce sa drugim nehrani kak sa gusenicama. A jer su pak mladi jako gladni pod jednim dakle na dan vno-go i vno-go gusenica pojeju. Dakle budimo zahvalni i malim ptićicam. Nedopustimo deci, da njim gnjezde raztepeju i mlade zpelaju. Naše ptićice budu nam za to zahvalne. Drevje nam od gusenica čistiju.

Ali zato se i mi trsimo čistiti. Ptićicam naj bude ono, gde mi nemremo . . .

Tabor vu Ažiji.

Kak iz bojnog polja dohadaju glasi, iz ovih se nikak nemremo čistu sliku napraviti. Najglasoviteše je do sada to, da su rusi sada postali i ne bežiju već nego oni počeuju navaljivati na japance. Ali su tēm ipak više neznamo, jer morebiti da je Kurapatkin samo zato počel sada navaljivati na ruse, da stēm pomiri uzrujanost vu Ruskoj, gde su se do sada jako srditi na njega da niti jednu poziciju nije mogel obdržati. Jedni veliju da je i to zrok navaljanju rusov, kaj bi rusi radi Kuroki generala, koj nje je skoro već obkolil, prisilili, da se nazad povrne. Više se je bitkahn napravilo na toj strani gde je Kuroki japanski general. Oktobra 13-ga pišeju novine, da su japanci na strani Hun vode napravili svoje logore i tu hoćeju počekati, dok se budu rusi pobili s njimi.

Vu Japanskoj je grof Okuma minister predsjednik držal vekši govor i rekel je da su japanci pripralni na rat. Kak dugo bude držal taj boj, to je naprē videti nē moguće ali najmenje dve ljeta bude trajal i koštal bude dva milliarde korun. On veli, da nazadnje budu ipak japanci gvinuli.

Porth-Artura su još nē prevzeli japanci. Svaki dan su velike bitke okolo festunga.

Iz orsačke hiže.

Vu prošlim tjednu.

Orsačko spravišće se je opet započelo. Ovoga meseca 10-ga tojest, vu prošli pondeljek je bila prva sednica, na kojoj su odlučili od ćesa budu razpravljali drugi dan tojest vu tork. Taj dan su razpravljali više molbenica, koje su k orsaćkom spravišću došle. Razpravljali su nadalje i zvrhu dimo dopeljanja mrtvog tela II. Rákóczy Ferenc

vladara Pri tēm razpravljanju je govoril Tisza grof miniszterpredsednik, — Kossuth Ferencz, i Rakovszky István.

V srēdu je Tisza grof minister predsjednik dal nutri smisel, da orsačko spravišće vun pošle jedno iz 21 članov izaslanstvo, koje bude odlučilo, kak bi popravili hižne zakone orsačkog spravišće.

„Naše Pravice“.

Sada se već vidi, kak lépo zna lagati Magdić-Petrica-Kerempuh vu svojih »Pravicah.« Gospodin Peczek György kanonik iz Tüskeszentygyrgya je vu »Magyar Paizs« zalaegersečke novine pisal, da ono, kaj Magdić-Kerempuh Petrica njemu vu usta daje dabi tobož on bil to rekel, je velika laž. napišemo tu od reči do reči on dēl članake koj na Magdić-Kerempuh Petrice »Pravice« spada:

Istina je, da je ovog ljeta juliusa 21-ga bil pri meni bratinski obed i na ovim su nē 3 plebanuši i 5 kapelanov — kak »Naše Pravice« pišeju — bili nazoći, nego 5 plebanušov, sedem kapelanov učitelji, svi skup do osamnaest njih, zmed kojih su četiri iz szombatheljske biskupije duhovniki i kapelani bili. Apelēram na nazoćne, naj poveju, jeli je nē hudovoljna laž vu »Naših Pravicah« ovog ljeta augusta 25-ga donešeni i na mene spadajući članak — i da je iz tog članaka niti jedna reč nē istina. To sam rekel prilikom brativnog obeda, „da sa mojim odlikovanjem su i medjimurski duhovniki i moji farniki odlikovani“, ali drugo sam nikaj nē rekel“.

Tu vidimo sada, kak je moći verovati »Pravicam« Kerempuh-Magdić-Petrice. Ako taj zalostni vitez tak batrivo zna lagati kak bi mu onda veruval medjimurski puk, koj je nē vućen tomu, da iz lažih živi.

Još to hoćemo pisati, da je gospodin Peczek György kanonik pisal i Magdiću, tomu Petrici Kerempuhu, da vu »Pravicah« naj dene vun, da ono, kaj je Kerempuh Petrice Magdića pajdaš Iskra ili Rozmam pisal je laž naj vzeće gospon Magdić to nazaj

Znatiljeljni smo, bude Magdić imal tuliko znaćaja, da tomu dosta napravi.

Čitlč Iv16

Kaj je novoga?

— Prosimo naše poštuwane predplatnike, naj nam vu novim tertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.

Obćinski pastuhi.

Glede orsačke na konjske povanosti stanja, za povoljno znamenje imamo si vzeli ono, da poradi velike pomenjkanosti krme ipak občine v ovom ljetu vnogo vekssem broju iz molbenicami dohadjaju k poljodjelstva poslov ministru za občinskih zrebcev dopušćenje. Ovakove zrebce od 500 do 800 korun dobiti moreju občine poljeg tri ljetnog ratnoga izplaćenja. Medjutim takovih pastuhov proganost, do neizplaćenoga vremena, na državnoj skrbi ostane. Vu Mezőhegyesu po priliki do 100 komadov za občinsko stran prek danih pastuhov imade. Van razdeljenost novembra meseca prvine iiliti około sesvetov bude se započelo.

Vojni bjegunci vu Ruskim orsagu.

Iz Londona Daily Cronicle novine pišeju: da rusko višeše poglavarstvo neizrečenom okrutnostjom postupa savojnimi bjegunci. K rukam doblene bjegunce žandarstvo preda vojnomu poglavarstvu i oni na najnemilostivneše officersu izručuju bjeguncov kaštiguvanje. Vu Kišenevu se pripetilo bilo pred nekulikimi dnevi prije toga, da dva mladi bjegunci, vu jeden lagev se skrili jesu i redari su nje tamo bili našli. Nato mlade bjegunce su zabrtvili vu lagev i lagva po grudnatim putu kotali su vu varoš kasarni. Tamo su bili lagva ofnali lagva i dva mlade vojne bjegunce na pol mrtve našli jesu nuter. Mlade ljudi zatim iz kančuki na smrt skorbačili jesu. Med vojni bjeguncih bez reda vnogo okrnjaviju sebe, nego ovo već nehasni, da nekoliko svojih prstov odrežeju, ali prestriju svoje ruke ali budi noge, jerbo takove vu špital od peljaju i kad su ozdravili, nemilosrdno je pokaštiguju, zatim pako na bojno polje posleju i radi toga vnogi svoju ruku vkraj odrežeju samo, da vu boj nemoreju idi. Od onoga vremena kak je boj nastal od regrutov i nuter pozvanih rezervištov iz Besariaue do četiri jezero više njih je pobeglo vu Rumaniju.

Pedeset ognjogascov smrt.

Vu Ameriki gde je fal človečansko življenje ognjeni redne stoji vu najbolšem položaju, strahovite ognjene nesreće skoro su svakdanešne. Sada takaj od jedne strahostrahovite ognjene nesreće donša glasa jeden iz NewJorka došavši telegram. Poljeg ovoga, blizo nevjorski dockov vužgala se je jedna velika mesokonzervativna fabrika: Plamni dosegli su sa ammoniamu napunjeni posude i one su taki izbuknule. Od ammonianoga sopota pedeset ognogascov se zadušilo, ostali drugi pako svi su zaslepili. Kad se ovo bilo pripetilo, tri jezero ognjogascov se zadušilo, ostali drugi pako svi su zaslepili. Kad se ovo bilo pripetilo, tri jezero ognjogascov posluvalo je na ognja lica mestu.

Iztraga protiv jednomu ponorenku.

Vu Versecu Eragia Gjorgje mesiciskii vlaški muž prohal je bez karte na vlak si sestli gore i kad ga je redarstvo hotelo odstraniti, ov naprvo vzeme svojega revolvera i jednoga redara na življenje pogibelnosti je bil ranil. I buduće se neprestanoma bil grozil sa tim da ga strelji, koj samo blizo k njemu dojde, morali su odkapćiti cela železna kola, koja zatim na kolodvoru ostavili jesu. Ovdj je jedan drugi redar hotel pristjeti Dragia, nego ponoreni znova strelji i redar. Osvald Jakoba, na smrt strelji. Nato

žandarstvo, redarstvo i vatrogasci su van bili došli, nego vu progonjeni manija trpećemu človeku koj se bil skrili, nije moguće bilo knjemu dojtj. Vnogo stotin ljudi je około njega stalo, gde se ponoreni bil zdržaval sa svojim drugim mrtvim redarom. Iztraga Szekeeres Zoltan nadkapitan vodi i na lice mestu se zdržava Baross Desző iztražni sudec takaj, Ponoreni neprestano strela van na ljudi,

Kratka ženitba.

Iz Drezde javiju Jeden Schrichel zvani lipćeiski tergovec sa svojom tuvarusićom skupa na dan zdavanja su samoubojniki postali. Na jednim za sobom ostavljenim falaček papiru samo ovo je bilo za čitati. Zdavanja naš dan neg buda za jedno naše smrti dan takaj.

Nadut leitinand.

Nadutost kak veliku nesreću nekada zrokuje, žalostno posvedočuje tim jeden ruski leitinand, koj nadutosti svoje življenje alduval je. Leitinandu, koj vu Rennenkampf generala šeregu je služil vu jedne bitke prilikom od sekli jesu njemu njegovo vuho. Ranjenika njegova nadutost nije dopustila mirnomu ostati, jerbo si je tak bil mislil, da njegovo vuho nazaj bil prerasl tamo, ako bi još za vreme najti mogli. Dva kozake je takaj i van bil poslal na bojno polje, da nek išćeju njegovo vuho, nego ovi po dugim iskanju nazat došli jesu sa tim glasom, da nisu mogli najti. Nato prama večeru, sam leitinand naputi se na bojno polje, da poišće zgubleno svoju vuho. Drugi dan do jutra nije došel nazat i kad su poslali bili soldate za njim, na bojnomo polju sa sablum vmorjenoga našli jesu.

Skrovnost vu Ildisu.

Opet skrovni glasi dohadjaju iz Ildisa, kojim ni moći segurno da verujemo. Kaj se vu Ildisu ripeća, je navadno skrovnost i kada od padašah palaće nenadna ripećenja glasi van izlaze, već do polovice je ne istinsko. Jerbo od toga biva reć, da Abdul Hamid sultan vu neizvrćać nim betegu trpi i zato se od prestolja reda skrbeti mora. Poznato je da vu Turskim orsagu ni sultana prvo rodjeni sin, nego najstareši njegov brat zadobi tronuša. Palaće bune ovoga reda su takaj navadne premiriti i puk točno je i zadovoljen takaj navaden biti. Sultan je medjutim odlučil ovak glasi iz Ildisa izhadjajuć glas, da Resad effendija, takaj nakani opleniti od njega pripadajućega juša, jerbo Resad effendi navodno na novi turčinov stranki biva.

Ljetni viher vu Požunu.

Ljepi ljetni dan bil je ove dane vu Požunu takaj, kak sve povsud vu orsagu. Ponoći pako velika bura nastala je, koja od noćne 10 vure do 3 v zorju trpela je. Strela je na bregih i vu Dunaja više mestah vudirala. Silna ploha je vu goricah vnogo kvara zrokovala.

Zarezala si je šinjaka.

Svarcz István činovničkoga sluge 53 ljet stara njegova žena vu Budapešti pred tremi dnevi vjutro na svojim stanu do sad zbog nepoznanoga zroka zarezala si je svojega šinjaka. Vnogo krvi zgublenju, dospela je vu Szent Janoš špital.

Vlovljeni pokradica.

Nenadna vlovljenost bila je ove dane

glavnoga grada redarom. Jos hirtvege nite-secu vu prvih dnevi poskočil jelo iz rudo-pszalaskoga pošarskoga uredu u pomeku Makkos László fülöpszaláski zženik dva- deset jedno letošni pošarski činovnikata je spokral 1364 korun. Podkradica je za ono vreme počelo iskati popadati vu njegovo uspjeli se njemu van pobegnuti iz Magjarskoga orsaga. Obrnul se vu Hanburgu Daltoni i pleg valuvanja vu Japan jo nakanil skoćiti. Po vetikem dušnoga spoznanja traplenju nazat došel je vu Budapešti i tam si je stana bilo pogodil. Ove dane poznali su njega detektivi i na opravljene su ga pozvali. Po kratkom oklievanju vataje da tko je, na što su njega redari zabrtvali. Od pokradjenih penez, samo par stotina korin je potrošil.

Pomutnja radi jednog ženskog.

Iz Petervara službeno javiju. Jeden židovski tergovec zbantuval je jedno mužacko žensko, koju je stim pttavajju da je silje vkrala bila. Nato se vjele puka tko skupa spravilo i 100 hiž i 100 stotina je porobilo i na nikaj spsavilo, do čim židovov počelo se iz kršćeniki kadu židovi židovi na kršćenike strelali, redarese pozvali, koji svoje revolvare nashuvati jesu. Med čim dva človeki su ranjeni postali. Zatim pako više stotin železnih čestitica žezakov na prepoved poglavarstva uzprkos po železnici vu Smielavu otisli jesu, gde se pomutnja bila ponovila. Pomutnje na popršenje soldate su prosili, koji svoje revolvare nicali jesu, med čim pet ljudi jako više pako menje ranjeni postalo je. Vnogo židovih prijeli jesu.

Pobuna vu Guineji.

Vu nemački uj guineiskoj naselbini, gde se Biró Lajoš, naš izvršni narvo-znanac preko više ljet vu Guineji državal poljeg jednoga australianskoga bueogava, da su se tamo rodjeni podigli protiv evropancom, katoličke missionere su napali vnogo svećenikov i opatic su spomirili. Nemačisti već potišli pobunu, trideset šest nuter rodjenih, jesu prijeli, šestnajst pako stotina jesu. Nuter rodjeni sve bleloputne ljudi su hoteli spomiriti, nego njihova namjera na sreću nise spunila.

Benzina eksplođeranja.

Kada oktobra 4. Čakova ubicevito kralja na njegovoga imendana prigodom do odbrzavajuće svećane mese ob šili feratje na desete vure iz cirkve vani napadnu jesu strašen glas nastane med nabitom Mraz bratov trgovcov vu stacunskoj pivnici eksplođerat je vu velikoj obilnosti i brenit. I doista građi crni dim porivavavud je vub iz stacunske pivnice. Svaki se je od vure nesreće bil mislil, nego za istegaj još za vreme došla je pomoć, koja vustobreditje od ozbiljne falinge. Peska metalne jesu šiv pivnicu i tak za dušiti ognja redmo vu pivnici druga na trstvo odlučeno vu kuličkovo blago dospelo je na nikaj. Navodno po priliko do 5000 korun kvare je ipak načinjeno. Vu utasenu pogibljovaj drite načinili jesu Pečurnik Otto samovolnog ognjogascov društva za ovo vreme vustobreditje i Grabar Jožef mesarski detektiv kajna pogibelnostjom življenja nuter vu pivnici vu strahotnu pivnicu, i tak rekud njimi se nma zahvaliti, da za kratko vreme spasi se vub ognja za vsemi pogasiti. Ob dvanaest vupri je već sve tiho bilo. Po priliko do 9322

Sve pošiljke se tičud zadržaja
novinah, naj se pošiljaju na
ime, **Margitai Józsefa** urednika
Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova,
kam se predplate i obznane
pošljaju.

MEDJIMURJE

na horvatekom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe
i fal računaju.

Službeni glasnik: «Csáktornyai takarékpénztár» «Muraközi takarékpénztár» «Csáktornya Vidéki takarékpénztár» i t. d.

Gusenice.

Da je sadovno drévo samo tak vrédno nekaj, ako sada donese, to je naravski. A naproti, ako hoćemo, da sadovno drévo sada donese, gojiti na brigi imati je potrebno. To oni znaju najbolje, koji svako ljeto po 120—150 frti znaju dobiti za sad od trgovcov.

Gojenje i to zahtéva, da drevje od smrada čisto držimo. Takov smrad su kukci vuši, gusenice i t. d.

Samo gledite onu jabuku, koja je puna krvne vuši, jeli bude ona rodila. Ili pazite, samo, jeli bude iz onoga cveta gda sad, kojega su guseca zgrizle!

Gusenice! Od ovih hoćem sada pisati. Niti né tuliko od njih kak od onoga kvara, kojega one dólaju.

Taki na protuletje, kak sunce malo bolje počme sijati, a na drévu bubki zele-niti, već se gusenice na množinu nakolitu. Po tri četiri, negdi i više se prilépiju na jeden — jeden bubek i počéju ga griziti.

Kaj mislite, jeli to hasni onomu bubku? Nehasni. Seguro, da nehasni.

Sada gusenica raste. Med tem i bubek kojega nisu tak na nikaj dele gusenice počne tirati, pak ili listje pokaže, ili cvéta. Sigurno kak gusenica raste, tak njoj je i više treba. Jer pak njih ga na drévu vno-go, njim je takaj vno-go listja treba. Poč-neju dakle one prve liste jesti, zgrizeju je sve. One prve liste, na koje je drevi naj-veksa potreboća. Jer kak je drevi potrebuo korenje, tak je i potrebno listje. Vidimo vu zimi ne živi drévo, jer neima listje. A prvo listje pak je osobito potrebno drévu.

Ali ne samo listje, nego i cvéta pojeju gusenice. Ono kaj bi doneslo sada kaj je tak malim, kak velikim veselje, ono nam gusenice pojeju!

Rećimo samo, da jedna gusenica čez 14 dni svaki dan jeden komad cvéta po-jede. Ako ga jih na onim drévu 100 guse-nicah (tuliko je i na jedni kiti je,) onda ovih sto gusenicah čez 14 dni pojede 1400 ko-madov cvéta, iz česa bi potlam ravno tuli-ko sada bilo.

Ali ne samo to, da nam sada pojeju, nego i drévo na gingavo deneju. Vnogokrat ga tak na nikaj spraviju. da se i posuši.

Ali to je ne sve, kaj bi mogel pove-dati od velike škodljivosti gusenicah. Pak je i to dosta, da je netrpimo, nego prije još kak bi na svét došle, je zfondamo.

Nebudimo nemarni vu tēm. Sada prama protuletju, kada još tuliko posla neimamo vuni, sada je sa igraćom moremo doli obrati. Vezda su još vu pušli. još se nisu skotile. Kada su već žive. onda je već tezi.

Vu tem poslu su nam na veliki hasen i male ptićice. Osobito senice. Samo gledite na vrtu, kak vam iz svakoga pušla pobiraju jejci . . .

Pa i on isti vrabec, na kojega smo tak hudi i on nam, je na pomoć. Jer svoje mlade vrabce sa drugim nehrani kak sa gusenicama. A jer su pak mladi jako gladni pod jednim dakle na dan vno-go i vno-go gusenicah pojeju. Dakle budimo zahvalni i malim ptićicam. Nedopustimo deci, da njim gujezde raztepeju i mlade zpelaju. Naše ptićice budu nam za to zahvalne. Drevje nam od gusenicah čistiju.

Ali zato se i mi trsimo čistiti. Ptićica m naj bude ono, gde mi nemremo . . .

Tabor vu Ažiji.

Kak iz bojnog polja dohadjaju glasi, iz ovih se nikak nemremo čistu sliku na-praviti. Najglasoviteše je do sada to, da su rusi sada postali i ne bežiju već nego oni počéju navaljivati na japance. Ali sa tēm ipak više neznamo, jer morebiti da je Ku-ropatkin samo zato počel sada navaljivati na ruse, da stēm pomiri uzrujanost |vu Ruskoj, gde su se do sada jako srdili na njega da niti jednu poziciju nije mogel ob-držati. Jedni veliju da je i to zrok navali-vanju rusov, kaj bi rusi radi Kuroki gene-rala, koj nje je skoro već obkolil, prisilil, da se nazad povrne. Više se je bitkah na-pravilo na toj strani gde je Kuroki japa-nski general. Oktobra 13-ga pišeju novine, da su japanci na strani Hun vode napra-vili svoje logore i tu hoćeju počekati, dok se budu rusi pobili s njimi.

Vu Japanskoj je grof Okuma minister predsednik držal vekši govor i rekel je da su japanci pripravn na rat. Kak dugo bude držal taj boj, to je naprē videti né moguće ali najmenje dve ljeta bude trajal i koštal bude dva milliarde korun. On veli, da na-zadnje budu ipak japanci gvinuli.

Porth-Artura su još né prevzeli japanci. Svaki dan su velike bitke okolo festunga.

Iz orsačke hiže.

Vu prošlim tjednu.

Orsačko spravišće se je opet započelo. Ovoga meseca 10-ga tojest, vu prošli pon-deljek je bila prva sednica, na kojoj su odlučili od česa budu razpravljali drugi dan tojest vu tork. Taj dan su razpravljali više molbenicah, koje su k orsačkom spravišću došle. Razpravljali su nadalje i zvrhu dimo dopeljanja mrtvog tela II. Rákóczy Ferencz

vladara Pri tēm razpravljanju je govoril Tisza grof miniszterpredsednik, — Kossuth Ferencz, i Rakovszky István.

V srēdu je Tisza grof minister pred-sednik dal nutri smisel, da orsačko spravišće vun pošle jedno iz 21 članov izas-lanstvo, koje bude odlučilo, kak bi popra-vili hižne zakone orsačkog spravišće.

„Naše Pravice“.

Sada se već vidi, kak lépo zna lagati Magdić-Petrica-Kerempuh vu svojih »Pra-viceh.« Gospodin Peczek György kanonik iz Tüskeszentygyörgya je vu »Magyar Paizs« zalaegersečke novine pisal, da ono, kaj Mag-dić-Kerempuh Petrica njemu vu usta daje dabi tobož on bil to rekel, je velika laž. napišemo tu od reči do reči on del članake koj na Magdić-Kerempuh Petrice »Pravice« spada:

Istina je, da je ovog ljeta juliusa 21-ga bil pri meni bratinski obed i na ovim su né 3 plebanuši i 5 kapelanov — kak »Naše Pravice« pišeju — bili nazočni, nego 5 ple-banušov, sedem kapelanov učitelji, svi skup do osemnajst njih, zmed kojih su četiri iz szombatheljske biskupije duhovniki i kape-lani bili. Apeléram na nazočne, naj poveju, jeli je né hudovoljna laž vu »Naših Pra-viceh« ovog ljeta augusta 25-ga donešeni i na mene spadajući članak — i da je iz tog članaka niti jedna reč né istina. To sam rekel prilikom brativoog obeda, „da sa mojim odlikovanjem su i medjimurski duhovniki i moji farniki odlikovani“, ali drugo sam nikaj né rekel“.

Tu vidimo sada, kak je moći veruvati »Pravicam« Kerempuh-Magdić-Petrice. Ako taj zalostni vitez tak batrivo zna lagati kak bi mu onda veruval medjimurski puk, koj je né vućen tomu, da iz lažih živi.

Još to hoćemo pisati, da je gospodin Peczek György kanonik pisal i Magdiću, tomu Petrici Kerempuhu, da vu »Praviceh« naj dene vun, da ono, kaj je Kerempuh Petrice Magdića pajdaš Iskra ili Rozmam pisal je laž naj vžéme gospon Magdić to nazaj

Znateljni smo, bude Magdić imal tuliko značaja, da tomu dosta napravi.

Čitē Ivič

Kaj je novoga?

—Prosimo naše poštuwane pred-platnike, naj nam vu novim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.

Obćinski pastuhi.

Glede orsačke na konjske povanosti stanja, za povoljno znamenje imamo si uzeti ono, da poradi velike pomenjkanosti krme ipak občine vu ovom ljetu vnoغو veKšem broju iz melbenicami doladajuju k poljodelstva poslov ministru za občinskih zrebcev dopušćenje. Ovakove zrebce od 500 do 800 korun dobiti moreju občine poljeg tri ljetnog ratnoga izplaćenja. Medjutim takovih pastuhov proganoz, do neizplaćenoga vremena, na državnoj skrbi ostane. Vu Mezöhegyesu po priliki do 100 komadov za občinsko stran prek danih pastuhov imade. Van razdeljenost novembra meseca prvine iliti okolo svetetov bude se započelo.

Vojni bjegunci vu Ruskim orsagu.

Iz Londona Daily Cronicle novine pišeju: da rusko višeše poglavarstvo neizrečenom okrutnostjom postupa sa vojnimii bjeguncii. K rukam doblene bjegunce žandarstvo preda vojnomu poglavarstvu i oni na najnemilostivneše officere izručuju bjeguncov kaštigovanje. Vu Kišenevu se pripetilo bilo pred nekulikimi dnevi prije toga, da dva mladi bjegunci, vu jeden lagev se skrili jesu i redari su nje tamo bili našli. Nato mlade bjegunce su zabrvili vu lagev i lagva po grudnatim putu kotali su vu varoš kasarni. Tamo su bili lagva ofnali lagva i dva mlade vojne bjegunce na pol mrtve našli jesu nuter. Mlade ljudi zatim iz kancuki na smrt skorbačili jesu. Med vojni bjeguncih bez reda vnoغو okrnjaviju sebe, nego ovo već nehasni, da nekoliko svojih prstov odrežeju, ali prestriju svoje ruke ali budi noge, jerbo takove vu špital od peljaju i kad su ozdravili, nemilosrdno je pokastiguju, zatim pako na bojno polje pošleju i radi toga vnoغو svoju ruku vkraj odrežeju samo, da vu boj nemoreju idti. Od onoga vremena kak je boj nastal od regrutov i nuter pozvanih rezervištov iz Besariaue do četiri jezero više njih je pobeglo vu Rumaniju.

Pedeset ognjogascov smrt.

Vu Ameriki gde je fal človečansko življenje ognjeni redne stoji vu najbolšem položaju, strahovite ognjene nesreće skoro su svakdanešne. Sada takaj od jedne strahovite ognjene nesreće donša glasa jeden iz NewJorka došavši telegram. Poljeg ovoga, blizo nevjorski dockov vuzgala se je jedna velika mesokonzervativna fabrika. Plamni dosegli su sa ammoniami napunjeni posude i one su taki izbuknule. Od ammonianoga sopota pedeset ognogascov se zadušilo, ostali drugi pako svi su zaslepili. Kad se ovo bilo pripetilo, tri jezero ognjogascov se zadušilo, ostali drugi pako svi su zaslepili. Kad se ovo bilo pripetilo, tri jezero ognjogascov posluvalo je na ognja lica mestu.

Iztraga protiv jednomu ponoreniku.

Vu Versecu Eragia Gjorgje mesiciskii vlaški muž prohal je bez karte na vlak si sestii gore i kad ga je redarstvo hotelo odstraniti, ov naprvo vze me svojega revolvera i jednoga redara na življenje pogibelnosti je bil ranił. I buduće se neprestanoma bil grozil sa tim da ga strelji, koj samo blizo k njemu dojde, morali su odkapćiti cela železna kola, koja zatim na kolodvoru ostavili jesu. Ovdii je jedan drugi redar hotel prijieti Dragia, nego ponoreni znova strelji i redarz. Osvald Jakoba, na smrt strelji. Nato

žandarstvo, redarstvo i vatrogasci su van bili došli, nego vu progonjeni manija trepečemu človeku koj se bil skrili, nije moguće bilo knjemu dojtii. Vnogo stotin ljudi je okolo njega stalo, gde se ponoreni bil zdržavał sa svojim drugim mrtvim redarom. Iztragu Szekeres Zoltan nadkapitan vodi i na lice mestu se zdržava Baross Dezső iztražni sudec takaj, Ponoreni neprestano strela van na ljudi,

Kratka ženitba.

Iz Drezde javiju Jeden Schrichel zvani lipćeiski tergovec sa svojom tuvarusićom skupa na dan zdavanja su samoubojnici postali. Na jednim za sobom ostavljenim falaček papiru samo ovo je bilo za čitati. Zdavanja naš dan neg bude za jedno naše smrti dan takaj.

Nadut leitinand.

Nadutost kak veliku nesreću nekada zrokuje, žalostno posvedočuje tim jeden ruski leitinand, koj nadutosti svoje življenje alduval je. Leitinandu, koj vu Rennenkampf generala šeregu je služil vu jedne bitke prilikom od sekli jesu njemu njegovo vuh. Ranjenika njegova nadutost nije dopustila mirnomu ostati, jerbo si je tak bil mislił, da njegovo vuh nazaj bil preraso žimo, ako bi još za vrème najli mogli. Dva kozake je takaj i van bil poslal na bojno polje, da nek iščeju njegovo vuh. nego ovi po dugim iskanju nazat došli jesu sa tim glasom, da nisu mogli najli. Nato prama večeru, sam leitinand naputi se na bojno polje, da poišće zgubleno svoju vuh. Drugi dan do jutra nije došel nazat i kad su poslali bili soldate za njim, na bojnom polju sa sablum vmorjenoga našli jesu.

Skrovnost vu Ildisu.

Opet skrovni glasi dohadajuju iz Ildisa, kojim ni moći segurno da verujemo. Kaj se vu Ildisu pripeča, je navadno skrovnost i kada od padisah palače nenadna pripećenja glasi van izlaze, već do polovice je ne istinsko. Jerbo od toga biva reć, da Abdul Hamid sultan vu neizvrač-nim betegu trpi i zato se od prestolja reda skrbeti mora. Poznato je da vu Turskim orsagu ni sultana prvo rodjeni sin, nego najstareši njegov brat zadobi tronuša. Palačne bune ovoga reda su takaj navadne premiriti i puk točno je i zadovoljen takaj navaden biti. Sultan je medjutim odlučil ovak glasi iz Ildisa izhadajućii glas, da Resad effendi, takaj nakani opleniti od njega pripadajućuga juša, jerbo Resad effendi navodno na novi turčinov stranki biva.

Ljetni viher vu Požunu.

Ljepii ljetni dan bil je ove dane vu Požunu takaj, kak sve povsud vu orsagu. Ponoćii pako velika bura nastala je, koja od noćne 10 vure do 3 v zorju trpela je. Strela je na bregih i vu Dunaja više mestah vudirala. Silna ploha je vu goricah vnoغو kvara zrokovala.

Zarezala si je šinjaka.

Svarcz István činovničkoga sluge 53 ljet stara njegova žena vu Budapešti [pred tremi dnevi vjutro na svojim stanu do sad zbog nepoznanoga zroka zarezala si je svojega šinjaka. Vnogo krvi zgublenju, dospela je vu Szent Janoš špital.

Vlovljen pokradica.

Nenadna vlovljenost bila je ove dane

glavnoga grada redarom. Josimudbegorilesecu vu prvih dnevi poskočil je iz fudp-szálaskoga poštarskoga uređii po mihu Makkos László fülöpszáláski izdržil dva-deset jedno letošni poštarski činovník kada je spokral 1364 korun. Podkričičii goiđii za ono vreme počelo iskati poglavarstvo, nego uspjeti se njemu vu pobegnutii. Magjarskoga orsaga. Obrnul se vu Händlberg Altoni i poleg valuvanja vu Japan jo nakanił skoćiti. Po vetikem dušnoga spoznanja traplenju nazad došel je vu Budapest i tam si je stana bil pogodil. Ove dane spoznali su njega detektivi i na opravlenje budga pozvali. Po kratkom oklievanju vataju da lko je, na što su njega redarstii zadržali. Od pokradjenih penez, samo par stotii korin je potrošil.

Pomutnja radi jedne žene.

Iz Petervara službeno javiju. Jeden židovski tergovec zbantuval je jedno znaćko žensko, koju je stim potvaril, da je silje vkrala bila. Nato se više pukii bilo skupa spravilo i 100 hiž i 150 stališev je porobilo i na nikaj spavil, do kojih židov počelo se iz kršćeniki. Kada su židovi na kršćenike strelali, redare su pokivali, koji svoje revolvare nashuvati jesu. Med čim dva človeki su ranjeni postali. Zatim pako više stotin železne česte tezakov na prepoved poglavarstva uzprkos po železnici vu Smielavu otišii, gde se pomutnja bila ponovila. Pomutnje na življenje soldate su prosili, koji svoje bratje nicali jesu, med čim pet ljudi pako više pako menje ranjeni postalo je. Vnogo ljudi dihi prijeli jesu.

Pobuna vu Guineji.

Vu nemački uj guineiskoj naselbini, gde se Biró Lajoš, naš izvršni naravno-znanosti znanec preko više ljet vu Guineji poljeg jednoga australianskoga prepoved, da su se tamo rodjeni podigli protiv evropancom, katoličke missionere su napali vnoغو svećeniköv i opatic su spomogli. Nemačiiš već potkivši pobunu, trideset šestnater ubijenih, jesu prijeli, šestnajst pako skočeni jesu. Nuter rodjeni sve bleloputne ljudi su hoteli spomoritii, nego njihova namjera na sreću nise spunita.

Benzina eksplođer.

Kada oktobra 4. Čakovca občinstvo kralja na njegovoga imendana prigodom do-obdržavajuće svečane mese obilii tortaje na desete vure iz cirkve vandii napunije jesu strašen glas nastane med izložkom Mraz bratov trgovcov vu slavonskoj pivnici eksplođerai je vu velikoj obilnosti. I doista gradii crni dim porivavii vnoغو iz stacunske pivnice. Svaki si je od vrese nesreće bil mislił, nego za isreću još za vreme došla je pomoć, koja ostobedila je od ozbiljne falinge. Peska metalii jesu svih pivnici i tak za dušiti ognja i samo vu pivnici druga na trštvo odlučeno kajlikovo blago dospelo je na nikaj. Navodno po priliko do 5000 korun kvadrone je pak načinjeno. Vu utašenju pogibijogai je na načinili jesu Pećurnik Otto samovoljii ognjogascov društva za ovo vreme življenje i Grabar Jožef mesarski detektivni pogibelnostjom življenja nuter vnoغو strahotnu pivnicu, i tak rekućii jim se zahvaliti, da za kratko vreme spasi se vnoغو ognja za vsemi pogasiti. Ob dvanajst vuri je već sve tiho bilo. Po priliko do 3000

litrov benzina se bilo vužgalo, Vidanec Lajos poljeg njegove nepazljivosti, koj vu kmičnu pivnicu iz lampašom išel je doli po benzina i mesto toga, da benzina državajuću veliku flašu bi van bil odnesel iz pivnice, i tamo na slobodnom mestu bi bil nalejal vu meuse flaše, doli vu pivnici načinil je ovo, poljeg blizine gorečega lampaša od kojega se benzin bil vužgal.

Imenovanosti.

Magjarskih državnih železnih cestah ravnateljstvo Szabó János dravaszentmihálskoga državnoga učitelja je vu Vinkovce k magjarske države železnih cestah školam za navučitelja imenovalo. — Verozakona i učiteljskih poslov minister Loparits R. József diplomiranoga navučitelja je k dravaszentmihálskoj državnoj pučkoj školi za redovito ga navučitelja imenoval.

Premeščenje.

Verozakona i učiteljskih poslov minister Teleki Janoš barafaluiskoga državnih pučkih školah navučitelja je IV. breznog distrikta k državnim školam, — Faludi Géza ráczkaniškoga i Czizsek Istvan IV. breznog distrikta državnih školah navučitelje pako zamenjeno preместil je.

Pod sekvester vzeta popovska ostavština.

Iz Vinkovcov telegrafiraju, da tamo veliko razmišljanje načinilo je, da preminućega po imenu Liebald Gyula bošnjačkoga svećenika ostavštine sudbeni sekvester je određen. Svećenik poleg glasa veliko imanje je ostavil za sobom, koje po nepravim putu priskrbel si je.

Velika rudna nesreća.

Vu Perlenbogh zvanog lapornoj rudi, kak iz Dessana telegrafiraju, ove dane je na brzoma tak velika voda postala, da je do jezera metrov veličino oblejala, da rudarni težaki nisu se bili mogli osloboditi i jedna stran nuter vu rudi morala je ostati. Sad se od toga bojiju, da med težakov do trideset osem ljudih je izginulo.

Ratni lump.

Nije nepoznato, da vu Ruskoj vojski poljeg svake nevugodnosti zadosta velika je i veselost. Sa Boriš hercegom, koj njim daje primer, dobro se zabavljaju gospoda oficiri. Medjutim njihova zabava nekad žalosten iliti barem nevugodan konec je takaj navaden bit. Ovako se pripetilo sa jednim zabavljati se ljubećem regimentskem doktoru takaj, koj takaj ni onda ni bil trezen, kad su ruski šeregi pod Dašičirum pred japanskimi šeregi pobešli je bil nasledoval nazat iduće ruse, nego sam jedini naputil se je prama japanskomu laboru. Japanci kada su pešice idućega rusoga oficira približavati se spazili, prekoredno čudili se jesu ober nečekanomu viđenju, kada medjutim vidiju da njihovomu prihodniku njegovo razpoloženje iz ružastimi oblaki pokrivano biva, dobro se jesu zabavljali verh dogodjaja, namah su njega okolo sebe prijeli, nuter su ga bili odpeljali vu officirsku jestvionu i pošteno su ga napojili iz šampanierom, na tuliko da već nije bil mogućen govoriti, nego si je na prič legel i zaspal je. Nije spaval od jedne vure duže larmati i pravdati se počel, na što japanski oficiri jako uljudno najmre nego najodlučeneše njega prosili jesu, da neka se odali

i ide sa svojim bojnim šeregom. Buduć pako dober doktor nit jednoga pribitoga kopeka penez nije imel, japanski oficiri nad sobom nabrali jesu za stran njegovu na putovanje i tak poslali su ga dalje prama Mukdenu.

Z A B A V A.

Zeleni škrljaki.

Bivši varaški notariuš se je na službi zahvalil a novi je došel.

No, to baš u sebi nebi nikaj tak čudnovatoga bilo, jer notarijušah ima dosta po svietu, a k tomu taj notarijuš niti je bil mlad niti prekomerno liep, pak anda niti radi toga nije pozornost na sebe svratil. Ali — novi gospodin notariuš je imal gospu, a ova je bila iz glavnog varaša i — njezini škrljaki su sadašnjega varašinka grozomorno uzbunili — dakako ženski spol samo.

Usljed toga se je samo i jedino o novom notarijušu i njegovoj gospođi govorilo — i to puno govorilo.

U Fridelovoj osteriji su sedela miestna gospoda, pak o čemu su se spominali? Takaj samo o novom notarijušu.

»No baš nam je taj još falše!« zmrmla polgarmešter, a apothekar si zdehne, gutne iz čaše i potvrdi riečmi: — »je, je, to je istina.«

Samo trgovac pomodnom robom Zrinji je bil drugoga mnenja. — »Ali moja gospoda« — rekel je — »ja moram priznati, da jesa novim notarijušem onak nekaj velikovarskoga za, za...«

»Je za njihove pantleke, čipke i ostalu čačkariju u naše žene vlezlo«, — dokonča školski direktor, a ošterjaš još doda: »koje nas sve silne novce košta.«

»Je, Bože moj« — odgovori trgovac, dočim si zadovoljno ruke rible — »to je moja gospoda napredak, takaj i varaškom zastupstvu, jer napredak moja gospoda, je žila života svakog varaša i njegovo bogalstvo.«

»Čuju — to su oni već prigodom svog kandidatskog govora govorili. To već znaju na pamet,« dovikne mu gospodin graditeljski poduzetnik Valent — »tim nas nebudu ulovili. A ja se odmah obraćam na gospodina polgarmeštra, on neka novoga notarijuša jednostavno samo službeno opomene. Tomu napredku se mora na rep stati. Moja žena već od tri dana hoće takovoga škrljaka, kakovoga nova notarijušica ima.«

»I moja hoće to isto« — oglasi se željeznar Cvetković — »a kad sam joj rekel odlučno »ne«, opala je u omiljavicu. Prosim, tomu se mora konac učiniti. Toga je više podnositi nemogu a niti neću!«

Polgar mešter skrene s plečin i reče: »Moj dragi prijatelj, tako daleko nedosize moja meć. Ja nemam vlast notarijušu prepisuвати, kaj si bu njegova žena na glavu metala!«

»Onda se mora varaška sedmica savatati!« — zavikne uzrujano graditeljni meštar. —

»Ah, to pak je ipak odviše smiešno!« — veli trgovac pomodnom robom, jer on je u obće bil u opoziciji.

»Vriemena, gde bi se moglo propisivati, kako sa bude tko obtačil, su žalibože prošla« — veli žalostno školski direktor.

»Možbit bi se moglo iz liepa dati za

zraumieti gosponu notarijušu, da, . . . i tak dalje« — veli željeznar. »Ja sam naj me uvijek za to, da se sve iz liepa obavijer zlata rieč . . .«

»I željezna vrata odpira,« — vpadne mu graditeljni meštar u rieč. »Njihova prirečja već poznamo. Ja sam za odlučni postupak, a to sladko i ponizno puženje k ničemu nevedi.«

U to se vrata sobe otvore i nuter stupi novi notariuš. Svi su zamuknuli te su ga mrkimi pogledi premerjavali. On svakoga pojedinoga uljudno pozdravi i moli za dozvolu, da si slobodno k stolu med nje sedne.

Gospoda kimuu glavami i svaki gutne zsbunjen iz svoje čaše.

Polgar mešter prične o vietru i liepom vriemenu govoriti, dok će mu se prilika pružiti, da se o notarijušim škrljak zadene. Ali graditeljskomu meštru to predugo trpi i on uzme rieč:

»Čuju, gospodin notariuš, mi smo se baš o tujih, ili bolje rekuć, o njihovoj gospođi spominali. Ja ujim moram nekaj reći. Cielo gradjanstvo ovoga varaša je uzbunjeno, cieli red je poremećen a opozicija je već i pogibeljna postala za mir našeg varaša . . .«

»Prosim, neka odproste« — vpadne mu u vieć trgovac pomodnom robom — to su oni već prigodom svog kandidatskog govora govorili, to već znaju na pamet, tim nas nebudu ulovili!«

Povrnul mu je a gospoda su se smejalja.

»Do biesna!« — vikne graditeljni mešter i sakom po stolu, da su flaše i čaše plesale — »nećim pak ipak moram početi!«

»Ali moja gospoda veli željeznar — em mi bi tu stvar mogli i zdoobra zbaviti, jer zlata rieč . . .«

»I tak dalje, već znamo« — prekine ga apothekar, a onda se obrne k notarijušu i veli: »Ovde je najme govor o škrljakih njihovoj gospođi.«

»Cieli varaš hoće nove škrljake« — vikne željeznar — »moja žena je u omiljavicu opala.«

»A moja je meni toliko spočitavala, da se nisam znal kam deti« — zdehne si apothekar.

»A moje kćeri me hoću iz kože stirati,« zaključi grofov tičkar — »a to bogme nije šala, šest komadah, on dvadeset i jedne, pak dole do šestnajste. To neka neko drugi proba!«

Novi notarijuš si za vrieme tih raznih govoraš vjez kral milo zdehne i glavom nemi kimue. A kad je tišina nastala te su svih prisutnih oči bile u ojeđa uprte, kak da čekaju odgovor, onda se on po čelu rubcem obriše, iz svoje čaše jedankrat gutne i veli:

»Anda kak vidim gospoda su sva oženjena?«

»Jesmo!« — odgovore svi zajedno.

— »Onda njim netrebam dalje per longum et latum razlagati.« — veli žalostno notariuš — »meni ide baš tak kak i njim; niti ja nemam doma nikakovo pravo odredjuvanja niti naredjuvanja.«

Sad se gospoda jedan drugoga onak znamenito pogledaju, a u sobi nastane duboka tišina kak u grobu, koja je pokazala pod kakovom papučom i kommandom su gospoda doma.

Poslie kratkog vriemena zapita ga polgarmešter: »Anda niti oni nemogu svojoj gospođi doma nikaj niti za — niti prepovedati?«

Notariuš samo glavom stepe. »Ah, da bi mogel« — zdehne si — »ili da joj barem tko drugi more!«

I opet nastane tišina.

Sad zamoli osterijaš Friedl za riec i veli: »Ja mislim da bi u tom slučaju najviše hasnilo, kad bi se ta prokleta skrljačka moda izvrkla javnomu izsmiehanju i držim za stalno, da bi onda prestala.«

»Ah onda oni nepoznaju gospe« — veli trgovac pomodnom robom — »čim je kaj smiešnijega, tim je to gospam radje!«

»No, vidit ćemo, kako će izpasti — odgovori osterijaš, te pozove notarijuša na kratak čas od stola na stranu, gde šnjim nekaj potajno šapće, a za čas veli na glas: »Dobro je, — ovak bude išlo!« Na što se notariuš opet k stolu sedne, a osterijaš otide u podrun po friško vino. Plana kojega su tam na strani šaptajuć skovali, nije nijedan hotel niti za cieli sviet prepovedati.

Gospoda su konačno svaki svoje vino izpili i platili te su se razišli zaizjedini, kakov je to plan med notarijušem i osterijašem dogovoren.

Buduće nedelje zatim, dojde gospa notarijušica, osobite forme zelenim skrlljakom — na glavi u cirkvu, kojim je sve ostale gospe u njihovoj pobožnosti bunila. To je bil on pravi skrlljak smutuje, ali liepi je izbilja bil, to se mora priznati, i gospa direktorica, zeljeznarka, apothekerica i t. d. su od jada skoro popucale. Danas je gospodin pater tak lagano s. etu među cital, da se čoviek nije mogel dočekati konca, dok bi van na promenadu izašel . . . !!

Ali kaj se dogodilo?

Baš kad je gospa notarijušica, gizdava na svoj zeleni skrlljak, iz cirkve izašla, a sve kaj je mužko se je nad njom čudilo a žensko joj jalno bilo, baš u tom hipu se otvore velika vrata osterije »k štrku« i van dojdu tri najstarij. stalne i kuhinjske dekle a svaka baš takovim skrlljakom na glavi, kakov je bil notarijušicin.

To se razme da je dečarija odmah strašnom larmom dekle obkolila, ali one su samo gizdavo na desno i lievo naklanjale baš kak gospa notarijušica, kad je pozdrave ozdravljala. No, em su za tu službu dobile od osterijaša svaka po 2 forinta, a za toliko je vriedno.

U, na to rekuć, divljem biegu se je gospa notarijušica vugnula izsmiehanju i kriki dečarije, a kad je iz promenade otišla, otiše su i dekle natrag domov. —

Osobito veliko veselje i smiech se je drugod dana okolo jedanaeste ure pred poldan pokazal, kad je baš samo u to ime gospodina Friedl metnul posve friškoga, izraven iz ledvenice lagvića na pipu, a gospodin notariuš je bil — skoro bi reći — najbolje volje med njimi. Gospa notarijušica je od tog dana zahitila sve novotarije skrllakah, a tim je bil cieli ž. nski spol celoga varaša sporazuman a gospoda muži i otci još više. Svim je odlahnulo! — Nauk je bil žuhki ali zdrav. Kaj u veliki varaš spada, to je malom varašincu smiešno — je rekel osterijaš — »i to sam ti sad dokazal!«

Na koj način se je ta ciela popara skuhala, je posve jednostavno. Osterijaš je imel nieč. kinju, koja je imala osobito talent za slaganje ženskog nakita. Osterijaš se je onda, u kutu šapčuć, s notarijušom dospomenul i ov je dal osterijašovi niečakinji priliku, da si je mogla notarijušicinoga skrlljaka dobro poglednuti, polag koje onda muštre je one tri baš takove priedila. Uspiech je bil povoljan.

Od tog dana se gospa notarijušica više nikada i nigde nije u takovem kričćem skrlljaku pokazala, pak je uslied toga i pri drugih gospah varaša, posve ugasnula želja za takovimi pomodnimi stavicami na glavi, kak da je tko snopje skup slozil

Na zadnje je i pomodni trgovac gosp. Zriniji iz opoziciji izstupil, kad je videl da je sve propalo, pak se je nolens volens pridružil ostalim varaškim otcom, koji su tim zadovoljili, a njihovi se žepi nad tim veselili.

Em. Kollay

Gabona árák. — Ciena žitka.

I m.-mázsa.	I m.-cent.	kor fill.
Buza	Pšenica	20 00 —
Zab	Zob	13 00 —
Rozs	Hrz	12 00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	12 00 —
kendermag	konopljeno seme	22 00 —
Árpa	Jecmen	13 50 —
Fehér bab uj	Grah beli	22 50 —
Sarga » »	» žuti	19 50 —
Vegyes » »	» změšan	19 00 —
Lenmag	Len	16 50 —
Bükköny	Grahorka	15 00 —
Tökmag	Košćice	22 00 —

Ügynökök

felvételnek igen kedvező feltételek mellett

Erzsébet-szanatorium-sorsjegyek

részletlétés melletti előrusítására.

FUCHSH. váltóháza

BUDAPEST, IV., Keeskméti-u. 1.

790 3—5

Chewreaux-, boxcalf- vagy borjúbőrből való finomabb czipőkre

7873—5 a legjobb tisztító-szer az általánosan ismert

GLOBIN

mert ez adja minden fáradság nélkül
a **legpompásabb szint!**

A bőrt állandóan puhán tartja.

Egyszerű kezelés!

A legtöbb üzletben kapható!

Gyár: Hj. Schulz Frigyes r.-t. Eger (Csehország) és Lipesc.

Keil-lakk

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

Keil-féle viaszkenőcs kemény padló számára.
Keil-féle fehér »Glasur« fénymáz 90 fillér
Keil-féle arany-fénymáz képkereteknek 40 fillér.
Keil-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

HEINRICH MIKSA czégnél Csáktornyan.

4129 tk. 1904.

Árverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Hidvégi Miksának ügyvéd végrehajthatónak Jambrovicz Antal vargahegyi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyben a kérelem következtében a kielégítési árverés 43 kor. 30 fill. tőke, annak 1902. évi október hó 2-től járc 5 % kamatai 12 K. 40 fillér, 8 kor. 60 fill. előbbi és 12 kor., 10 korona jelenlegi, valamint a még felmerülő kielégítése végett a végrehajtási törv. 144. és 146. §-a értelmében elrengeltetvén, a nagykanizsai kir. törvsz. és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő IV. hegykerületi 136. lkv. 625. hrsz. alatt 1100 négyszögöl területű erdő 27 kor. az 553 tkv. 506. hrsz. a 2 hold 1280 négyszögöl területű szántóföld és gyümölcsösből Jambrovics Antalt illető fele része 762 kor. becsárban, továbbá a végrehajtási törvény 156. §-a értelmében egészben a IV. hkerületi 496. tkv. 624. négyszögöl területű erdő 10 kor. 505. tkv. 517/a hrsz. sz. alatt 600 négyszögöl területű erdő 8 kor., az 532. tkv. 645. hrsz. a 1 hold területű belsőség 26. népsorházal, udvar. gyümölcsös, szántóföld 269 kor., 626 tkv. 626/b hrsz. a 798. négyszögöl területű szántó 62 korona kikiáltási árban

1904. évi november hó 2. napján délelőtt 10 órakor

a IV. Hegykerületi községhezánál Dr. Hidvégi Miksa vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog. Kikiáltási ár a fentebb kiített becsár.

Az árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10-%át készpénzben, vagy óvadék-képes papirban a kiküldött kezéhez letenni és pedig 2 kor. 70 fill., 46 kor. 20 fill., 1 kor. 80 fill., 1 kor. 30 fill., 80 fill., 26 kor. 90 fill., 6 kor. 20 fill.

A kir. járásbiróság mint tkvi hatóság. Csáktornya, 1904. szept. 24. 580

I. Árverési hirdetemény.

A csáktornyai kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai takarékpénztár részvénytársaságnak Steger Salamon által képviselt Steger Oszkár kiskoru csáktornyai lakos elleni végrehajtási ügyében végrehajthatónak 48 kor. hátr. löke, ennek 1904. június 24-től járó 6 % kamatai és 16 kor. 80 fillér ezuttali költségükből álló követelésének kielégítésére az árverés elrendeltetvén, a nagykanizsai kir. lörvényszék, a csáktornyai kir. járásbiróság területén levő, a csáktornyai 444. sz. tjkvben † 1002. 39 hrsz, ház, 192. sz. udvar- és kerttel 306 négyszögöl területű ingatlannak Steger Oszkár kiskorut illető 1/4 része 1464 kor becsárban az

1904. évi november hó 3-ik napján d. e. 10 órákor

a csáktornyai kir. járásbiróság hivatalos helyiségében Wollák Rezső ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Kikiáltási ár a fentebb kített becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni, és pedig 146 K. 40 fillért.

Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 5 százalékos kamattal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokatok szerint fizetni.

Kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.
Csáktornya, 1904. augusztus 4.

Csáktornya vidéki takarékpénztár r. t.

Tisztelettel tesszük közzé, hogy

folyó évi november 2-án

megnyitjuk „Heti-betét” üzletágunk VI. csoportját, a melynél:

a befizetések 184 hétre terjednek;

heti 1 koronának teljes befizetésével 200 korona fizettetik ki a betevőnek;

a 16 korona többlet 5%-os kamatozásnak felel meg;

idő előtti leszámolásnál is szabályszerű kamat térítettik meg;

a heti 1 korona befizetője 200 korona (2 koronánál 400-at s így tovább)

kölcsönt nyerhet az igazgatóság által megszavazott hélyegköteles adóslévlé ellenében, mely kölcsönnek minden 100 koronája után hetenkint 14 fillér kamat fizetendő;

késedelmes fizetés esetén minden a hátraléokra fizetett egy korona után

1 fillér késedelmi kamat számítottatik;

beíratási díj nincs, s a könyvecske is díjmentesen adatik;

a vidéki betevők fizetéseiket az intézet által díjmentesen adandó postatakarékpénztári lapokkal eszközölhetik.

A részt venni szándékozók szíveskedjenek szóval, vagy írásban bejelenteni, hogy heti hány koronás betétet óhajtanak teljesíteni.

Bővebb felvilágosítással készséggel szolgál a

803 1—3

Csáktornya vidéki takarékpénztár.

Fiume-Amerikai**hajójárat.**

A m. kir. kormány felügyelete alatt álló

FIUME-NEWYORKI VONALON

kéthetenként indulnak a gyorshajók.

Menetdíj Fiumétól-Newyorkig a III. osztályban bőséges és rendes ellátással együtt

180 korona.

Bővebb felvilágosítást nyújt
valamint hajójegyeket kiad

ORBÁN IGNÁCZ,

kivándorlási meghatalmazott.

SZENTGOTTILÁRDON.

Fiume-Amerikanska**parobrodna linia.**

Na FIUME-NEWYORSKI LINIJI, koja pod nadzorstom magjarske kr. vlade stoji,

svake dva tjedne ideju brzoladje.

Céna III-ega klasa karte je od Fiume do Newyorka sa obilnim i redovitim

podvorenjem

180 korun.

Obilneše tolnače daje i ladne karte prodaje

ORBÁN IGNÁCZ,

vun putovanja poverenik

VU SZENTGOTTILÁRDU.

Árverési hirdetés.

A perlaki kir. bíróság, mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy Markács Katalin és Beincz József muracsányi lakosoknak, ugy csatlakozott társainak Kuhár Balázs muravidi lakos elleni végrehajtási ügyében 64 kor 83 fill. tőke, 12 K. eddigi, 9 K. 75 fill. árverési kérvényi költség, valamint 68 kor., 77 kor. 30 fill. és 100 kor. 45 fill. tőke és járulékaik kielégítése végett a nagykanizsai, kir. törvényszék a perlaki kir. járásbíróság területén fekvő következő ingatlanok, u. mint: a muravidi 2407. szlykben foglalt 238 hrsz. 156. népsorház advar és kertnek Kuhár Balázs nevében álló felerésze 435. kor., a muravidi 252 szlykben foglalt 1. 1888. hrsz. erdő a végrehajtási törv. 156. §. alapján egészen 14 kor. és a szentmáriai 2229. sz. ljkben foglalt 2206/a. hrsz. rét Kuhár Balászné szül. Radnai Katalin muravidi lakos szolgalmi jogának fenntartásával 263 kor. kikiáltási árban, mint becsárban

az 1904. évi november hó 8-án d. e. 10 órákor

Muravid község házában, illetve u. az nap d. u. 3 órákor Szentmária község házában dr. Hidvégi Miksa esáktornyai ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a lenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. bíróság, mint tkvi hatóság

Perlakon, 1904. évi auguszt. 16. 806

Szenzációs ujdonság!

Tisztelettel értesitem a n. é. hölgyközönséget, hogy egész Zalamegyében kizárólag nálam kapható a női kosztümökre, angol ruhákra, valamint a legkecsesebb utca toalettekre különösen alkalmas 3569. sz. a. törvényesen védett

tükör posztó.

Nagy választék a legremekőbb színárnyalatokban.

Mintákkal készséggel szolgálok.

793 3-4

Hochstädter Mór

női divatruháza és menyasszonyi kelengyék nagy raktára

Keszthely.

Schicht-szappan

„szarvas“

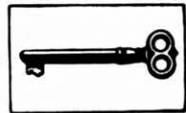
vagy

„kulcs“

Jegygyel

legjobb, legkiadósabb s ennél fogva legolcsóbb szappan. — Minden káros alkatrésztől mentes.

Mindenütt kapható!

!! Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva. !!

700 22-36

41-52 620

BRAZAY KALMAN
SÓSBORSZESZ
KESZITMENYE.

HAGY ÜVEG ÁRA-2 KOR

KIS ÜVEG ÁRA-1 KOR

Használati utasítás minden üvegezh mellékelve van.

Védjegy: „Horgony“.

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy résznek bizonyított házászer, mely már több mint 35 év óta legjobb fájdalom-csillapító szernek bizonyult **köszvényel, csuszánál és meghűléseknél** bedörzsölés-képpen használva. **Figyelmeztetés.** Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan üvegezt fogadjunk el, amely a „Horgony“ védjegyvel és a Richter cég-jegyzessel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és ugyiszólván minden gyógyszerárban kapható. — **Főraktár: Török József gyógyszereszezel, Budapest.**

Richter gyógyszerárta az „Arany oroszlánhoz“, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu

Mindennapi szétküldés.

PLOMBUS Co New-York 104 E 106 Str.

PLOMBUS!

250000 hálaírat egy év alatt.

Nincs többé fogfájás! odvas fog! bűzös száj!

Fenti betegségeknek előidézői kétségtelenül az odvas fogak. Ezen remek amerikai szer, ezen kínos és kellemetlen szenvedéseket

azonnal megszünteti!

„Plombus“-szal mindenki maga plombirozhatja

fájdalom nélkül és hihetetlen egyszerű módon

odvas fogait

„Plombus ne hányozzék egy háznál sem, az egyszeri csekély kiadás százszoros kamatja: a nyugalom. A fogfájdalmakban szenvedőket tehát saját érdekében felhívjuk, hogy rendeljék meg ezen valóban remek házásért, mely az amerikai élelmesség netovábbjal

Ára egy adagnak, mely 5—6 odvas fogra elegendő, használati utasítással 2 korona. 2 kor. 10 fill. előzetes beküldése után bérmentve bárhová. Megrendelhető egyedül a Magyarországi képviselőtől, melynek címe:

„Plombus“szétküldés. Pásztó, Heves m.

PLOMBUS Co New-York 104 E 106 Str.

PLOMBUS!

250000 zahvalnih listov čez jedno leto!

Něga više zubne boli! šupljastih zubov! smrděća usta!

Zgorjim betegom su bezdvojno zrok šupljasti zubi. Ovo fino americko sredstvo ově nevogodne i bolestne nevolje

taki prepreči!

Sa Plombusom si svaki sam more plomběрати

bez svake bolesti i nevjerovatno jednostavnim načinom

šupljaste zube!

„Plombus“ naj nefali niti pri jednoj hiži, malomu strošku je stokrat naplaćeni interes: mir. One dakle, koji zubno bol imaju, pozovemo, da naj prištelaju, ovo fino sredstvo, koje su vu Ameriki znajili.

Cena jednoj porciji, kaj je za 5—6 šupljastih zubov dosta, sa naputkom, hasnuvanja 2 korune. Ako se 2 K. 10 f. na pre pošle, franco razpošiljano bude. Moći je prištelati jedino od magjarskog poverenictva kojemu je adres:

Razpošiljanje „Plombus“ vr. Pásztó Heves-m.

810 1-38

Magyar Regényírók

Megjelent az első sorozat. Tartalma:
Csiky Gergely: Az Atlasz család. Illusztrálta Neogrády Antal.
B. Kemény Zsigmond: A rajongók. Két kötet. Illusztr. R. Hirsch Nelki.
Pálffy Albert: Esztike kisasszony professzora. Illusztr. Márk Lajos.
Vadnai Károly: A kis tündér. Illusztrálta Nagy Sándor.

A legértékesebb magyar regények

egyöntetű képes kiadása hatvan kötetben.

Szerkeszti

MIKSZÁTH KÁLMÁN

a ki a nagy vállalat eszméjét kidolgozta és a kötetek elé megírja az írók jellemrajzát.

A nagy magyar elbeszélő méltatja a magyar elbeszélő irodalom jeleseit.

A bevezetések sorozata együtt a magyar regényirodalom kész története.

A gyűjtemény 34 író 54 munkáját – a magyar irodalom ötvennégy kiváló alkotását – öleli fel.

AZ ÍRÓK NÉVSORA

Baksay Sándor
Beniczkyné Bajza Lenke
Beöthy László
Beöthy Zsolt
Bródy Sándor
Csiky Gergely
Degre Alajos

Dóczy Lajos
B. Eötvös József
Fáy András
Gaál József
Gárdonyi Géza
Gyulai Pál
Herczeg Ferencz

Iványi Ödön
Jókai Mór
B. Jósika Miklós
Justh Zsigmond
B. Kemény Zsigmond
Kuthy Lajos
Mikszáth Kálmán

Nagy Ignác
Pálffy Albert
B. Podmaniczky Frigyes
Pulszky Ferencz
Rákosi Jenő
Rákosi Viktor
Toldy István

Tolnai Lajos
Vadnai Károly
Vas Gereben
Verseyhy Ferencz
Werner Gyula
Wohl Stefanie

AZ ÍRÓK NÉVSORA

Minden kötet egy-egy kiváló magyar festőművész illusztrációival.

Mindössze ezer illusztráció külön diszes műmellékletek formájában.

Tiszta, szép metszésű, könnyen olvasható betűk. Finom, famentes papiros.

Diszkrét izlésű, diszes bekötési tábla.

MEGRENDELŐ-JEGY.

A „Magyar Regényírók”

minden művelt magyar uri család örökbecsű könyvtára. A hatvan kötet félévenként öt kötetes sorozatokban jelenik meg. Az első öt kötet most hagyta el a sajtót.

A 60 kötet ára előkelő kötésben 300 kor. Törleszthető havi 4 koronás részletekben is. Megrendelhető a mellékelt rendelő-jegy felhasználásával bármely könyvkereskedés útján. – Részletes prospektust kívánatra készséggel küld a kiadó intézet

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

A czégtől

ezennel megrendelem a

«MAGYAR REGÉNYÍRÓK»

című gyűjteményes vállalat hatvan kötetét, vászonkötésben 300 koronáért:

- négy koronás havi részletfizetés mellett,
- félévenként fizetendő 25 korona utánvét mellett.

A nem kívánt módozat törörendő.

Tudomásul veszem, hogy a fenti műből 1904 szeptember hótól kezdve félévenként egy-egy 5 kötetből álló sorozat jelenik meg. A részletek az első szállítástól kezdve minden hó 1-én a fenti czégtől fizetendők be mindaddig, míg a mű teljes vételére kifizetés nincs. A részletek be nem tartása esetén a részletekhez kedvezmény megvesztés és a teljes vételre eszedékessé válik. Az első részlet utánvéendő.

Szövebeli megállapodások érvénytelenek.

Lakhely és kelet:

Név és állás: